

J. Ratzinger: O spolnosti

Autor Administrator

...èinjenica da sada mogu u nekoj prodavaonici kupiti seks ili da u èovjeku vidimo jedino objekt seksa, a ne vidimo osobu – govori nam o novom stupnju tržišnog razvoja. Moguænost da se od spolnosti napravi roba i da se roba prodaje u velikim kolièinama dovodi do otuðenja, do zloupotrebe, a to prelazi sve što je dosad bilo uobièajeno...

Izvor: Joseph Ratzinger, Benedikt XVI - Sol svijeta, 1996. Peter Sewald

Smije li kardinal govoriti o spolnosti?

Da, naravno. On mora uvijek govoriti o svemu što je ljudsko. Na spolnost ne smijemo nalijepiti etiketu grijeha. Ona je dar koji smo dobili pri stvaranju. Bog je stvorio èovjeka zajedno sa svim njegovim svojstvima, stvorio ga je kao muškarca i ženu. Spolnost, dakle, nije nešto što je nastalo nakon grijeha, nego je sastavni dio Božjeg plana. Stvoriti èovjeka kao muškarca i kao ženu znaèi dati mu spolnost, i to doista pripada u prakoncept stvaranja uopæe, a time i u prapdobro èovještva.

Jednom ste spolnost nazvali pokretaèkom snagom i sveprisutnom moæi. Prije bih rekao da to ima nekakav negativan prizvuk u odnosu na spolnost.

Ako sam to rekao tako kako ste vi citirali, htio sam reći da se upravo ta velika snaga, ako se otrgne od svoga ljudskog središta, može pretvoriti u najveću razornu moć. Budući da spolnost oblikuje sveukupnu tjelesnost čovjeka, bez obzira je li riječ o muškarcu ili ženi, i stoga najdublje obilježava osobu – baš zato što je velika i čovjek bez nje ne bi mogao sazreti niti bi uopće mogao biti to što jest – ona može čovjeka rastrgnuti i razoriti ako izađe iz jedinstva s njim.

U svakom slučaju, moramo priznati da se ta slika seksualnosti kao sveprisutne moći u našem doba pojavljuje sve češće.

Ovo je to odvajanje od cjelovitosti osobe od zajedništva muškarca i žene omogućeno s pomoću tehnike i masovnih medija. Toga prije nije bilo. Sada se seks može ponuditi kao roba.

Mislim da se to radi već dvije tisuće godina.

Da, imate pravo. Ali činjenica da sada mogu u nekoj prodavaonici kupiti seks ili da u čovjeku vidimo jedino objekt seksa, a ne vidimo osobu – govori nam o novom stupnju tržišta i njegov

razvoja. Moguænost da se od spolnosti napravi roba i da se roba prodaje u velikim kolièinama dovodi do otuðenja, do zloupotrebe, a to prelazi sve što je dosad bilo uobiæajeno.

U srednjem vijeku bilo je javnih kuæa kojima su upravljale i neke mjesno crkve.

Na jednom mjestu i sveti Augustin se pita što s time uèiniti. Po njegovu mišljenju bolje je da se i to pitanje riješi unutar dræavnog ureðenja. Tako se moæemo pozvati na razmišljanja velikog crkvenog oca koji je bio dovoljno realistièan da bi uvidio kako je èovjek u tome uvijek bio iskušavan i ugroæavan te da su iz svega toga nastali cijeli kultovi. Mislim da sada ipak postoji posebna opasnost koje prije nije bilo.

Je li onaj tko se pridræava katolièkog uèenja o spolnosti zaštiaæn od takvih iskušenja i opasnosti?

Na to se pitanje ne moæe odgovoriti veæ zbog toga što èovjek nikada nije konaèan, nego je , kako smo veæ ustvrdili, neprestano na putu i stoga je stalno u opasnosti. On se neprestano mora obnavljati. On nikada nije dan za sva vremena. Èovjek je slobodan, a sloboda nema kraja. Ali ipak mislim da netko tko se doista nalazi u živoj vjerskoj zajednici u kojoj si ljudi meðusobno pomaæu i ohrabruju jedni druge, moæe posve dobro živjeti svoj brak…

